

ŽIVOT NA VENKOVĚ

Ellen G. Whiteová

Obsah

Předmluva.....	4	Předmět studia pro obyvatele měst.....	14
1. Vyjděte z měst.....	5	Výroba zdravých pokrmů.....	14
Nebezpečí měst.....	5	5. Příprava na krizi – nedělní zákon.....	15
Život ve městech není Božím plánem.....	5	Těžká doba před námi.....	15
Duch zdráhání.....	6	Pospěšte si s přípravou.....	15
Města budou navštívena Božími soudy.....	6	6. Kolonizace středisek institucí.....	16
Následky zanedbávaných varování.....	6	Nebud'te nahromaděni na jednom místě.....	16
Bezprostřední blízkost Božích soudů.....	6	Jděte na místa, která ještě nebyla varována.....	16
Vidění velké zkázy.....	7	Tam, kde je možnost živobytí.....	16
Boží úsilí pozvednout lid.....	7	Nechť vás nevábí naše instituce, abyste se u nich za- bydleli.....	16
Nebezpečí zbytečného setrvávání.....	7	Nestavějte si Jeruzalémy.....	16
2. Vyhnout se pracovním konfliktům.....	8	Zůstávejte v malých sborech, zakládejte nové školy.....	17
Zpět do svobody venkovských oblastí.....	8	Co asi cítí andělé.....	17
Vyhňte se bojům politických stran.....	8	Růst ano – ale ne na jednom místě.....	17
Pracovní těžkosti jsou před námi.....	8	7. Vedení Boží prozřetelností.....	18
Konflikty mezi obchodními organizacemi a odborový- mi svazy.....	8	Když Bůh otvírá dveře.....	18
Příprava na krizi.....	8	Bůh svému lidu pomůže.....	18
Ochrana naší osobnosti.....	8	Pomoc k otevření cesty.....	18
Ve znamení lhostejnosti vůči Zákonu.....	9	Rada a varování těm, kteří předbíhají událostem.....	18
Tvořící se svazy.....	9	Schopnost radit je Boží dar.....	18
3. Výzva k rodičům.....	10	Pečlivě zvažte každé stěhování.....	19
Chraňte děti před semenišťem nepravosti.....	10	Potřebujeme konkrétní plány.....	19
Dříve, než přijde pomsta.....	10	Nebezpečí vstupuje do každé nové zkušenosti.....	19
Duše dětí versus komfort a snadný život.....	10	Jednejte obezřetně.....	19
Křesťanské vlastnosti lépe získáte na místech vzdá- lených světu.....	10	Následky kvapného jednání.....	19
Útočiště venkova.....	10	Predložte své plány před Bohem.....	20
„Jakož... za dnů Noé“.....	11	8. Ústředí našich institucí pryč z přelidněných oblastí.....	21
Žádná ztráta.....	11	Vhodná místa pro naše instituce.....	21
Usiluj o užitečný a plodný život.....	11	Vyhnout se pokušení a porušení.....	21
Venkovské dědictví šlechtých lidí.....	11	Před námi jsou bouřlivé doby.....	21
Něco lepšího než bohatství.....	12	Kde se mládež může nejučinněji učit.....	21
Bohatý užitek činnorodého života venku.....	12	Opracovávání měst zvenčí.....	21
Nečekejte žádný zázrak, který by vyřešil následky vašeho špatného směru.....	12	S dobrým přístupem do měst.....	22
4. Zaměstnání ve venkovském prostředí.....	13	Poučení z Enocha a Lota.....	22
Naše potřeby může uspokojit země.....	13	Modlitebny ano, ale ne ústavy.....	22
S kouskem země a útulným domovem.....	13	Poselství od Pána.....	22
Ovoce, zelenina a drůbež.....	13	9. Nouzový únik v přicházející krizi.....	23
Život na venkově požehnáním pro chudé.....	13	Signál k útěku.....	23

Název anglického originálu: *COUNTRY LIVING* (1946) – CL

Předmluva

Výhody života na venkově jsou v radách Ducha proroctví vytrvale zdůrazňovány. Bouřkové mraky, které se shromažďují na obloze světa, naznačují, že volání vyjděte z měst je stále na místě. Každému myslícímu adventistovi sedmého dne musí být jasné, že život ve městě s jeho přeplněností, lákadly a hromadícími se pracovními problémy neposkytuje bezpečné prostředí pro křesťanskou rodinu.

Po léta byly tisíce adventistů sedmého dne vedeny publikovanými radami svědectví při výběru svého domova a jeho okolí, jakož i ve svém vztahu k organizacím světa. Tato svědectví pojednávají právě o těchto životně důležitých bodech. Jak nám přibližující se krize světa naznačuje jemné tkanivo a vychytralost těchto nebezpečí i zuřivého boje, který se nachází před námi, zdá se, že je potřebné znovu zveřejnit tyto rady, aby zaujaly pozornost každého člena církve.

A vzhledem k době, ve které žijeme, je na místě nejen opakovat známější a již dříve publikované rady, ale tyto zprávy také současně zdůraznit podrobnějším poučením, vytištěným čas od času v časopisu *Review and Herald* nebo zapsaných v dopisech odpovědným pracovníkům na díle Božím. Takové jednání je v naprostém souladu s instrukcemi, které dala Ellen G. Whiteová svým důvěrníkům (opatrovatelům svých spisů), když jim kladla na srdce, aby zabezpečovali „výtisky kompilací z mých rukopisů,“ protože ony obsahují, jak sama řekla „instrukce, které mi dal Pán pro svůj lid“. Rok sepsání či zveřejnění je uveden zároveň s označením, odkud citát pochází.

Nejvážnější výzvy, obsažené v této knížečce, volají po rozhodném činu a zároveň varují před neuváženým jednáním. Chtěli bychom obrátit zvláštní pozornost na varování, nalézající se v části 7 „Vedení Boží Prozřetelností“. Účelem této publikace je, aby vyvolala odpovědné přesvědčení vedoucích církve, že přišel čas, aby se znovu začalo volat: „Vyjděte z měst!“

SPRÁVCI PUBLIKACÍ EGW

1. Vyjděte z měst

Nebezpečí měst

Jen nemnozí si uvědomují, jak důležité je vyhnout se, tak dalece jak je to jen možné, veškerému společenství, které je nepřátelské životu víry. A jen nemnozí při výběru svého životního okolí myslí především na svůj duchovní prospěch. *CL 5.1*

Rodiče se svými rodinami proudí do měst a představují si, že si tam snadněji obstarají živobytí než na venkově. Děti, které nemají co dělat v mimoškolním čase, získávají pouliční výchovu. Od špatných kamarádů získávají zpustlé a neřestné zvyky. Rodiče toto vše vidí, a vyžadovalo by to obět', aby svou chybu napravili. A tak zůstávají tam, kde jsou, až nad jejich dětmi získá plnou vládu satan. *CL 5.2*

Lépe je obětovat každou světskou úvahu než uvést v nebezpečí vzácné duše, jež byly svěřeny do vaší péče. Budou na ně útočit pokušení, a ony se budou učit jim podléhat. Vaší povinností však je odetnout každý vliv, zbavit se každého zvyku a uvolnit z každého svazku, který vás drží zpět od toho nejsvobodnějšího, otevřeného a z hloubi srdce vycházejícího odevzdání sebe i své rodiny Bohu. *CL 5.3*

Namísto přeplněného města hledejte nějaké osamělé místo, kde vaše děti budou, pokud je to jen možné, uchráněny od pokušení, a tam je vyučujte a cvičte k užitečnosti. Prorok Ezechiél vypočítává příčiny, které vedly k hříchu sodomských a jejich konečnému zničení: „*Pýcha, sytost chleba a hojnost pokoje (zahálení). To ona majíc, i dcery její, ruky však chudého a nuzného neposilňovala.*“ (Ez 16,49) Všichni, kteří mají vyvážnout osudu, který postihl Sodomu, se musí vyhnout takovému způsobu života, který přivedl Boží soud na toto zvrhlé město. – 5T 232-3 (1882) *CL 5.4*

Život ve městech není Božím plánem

Po celém světě se města stala pařeništěm nemravnosti. Na každém kroku zde vidíme a slyšíme zlo. Všude jsou svody ke smyslnosti a zábavám. Příliv zkaženosti a zločinnosti nepřetržitě vzrůstá. Denně jsou přinášeny zprávy o násilnostech, loupežích, vraždách, sebevraždách a zločinech, jež se nedají ani jmenovat. *CL 5.5*

Život ve městech je falešný a vyumělkovaný. Vášnivá touha po vydělávání peněz, kolotoč vzrušení a vyhledávání zábav, žízeň po okázalém životě, luxusu a výstřednosti, to vše jsou síly, které celým zástupům lidí odvracejí pozornost od pravého smyslu života. Otevírají brány tisícům hříchů. Na mládež mají téměř neodolatelnou moc. *CL 6.1*

Jedno z nejrafinovanějších a nejnebezpečnějších pokušení, jež útočí na mládež ve městech, je milování zábav. Volných dnů a zábav je nespočet, sportovní utkání i koňské dostihy přitahují tisíce lidí a vír vzrušení a radovánek je vzdaluje od rozumných povinností života. Peníze, jež by mohly být použity na lepší účel, jsou rozhazovány na pobavení. *CL 6.2*

Působením koncernů a následkem odborových svazů a stávek se život ve městě stává stále obtížnější. Před námi jsou vážné těžkosti. Pro mnohé rodiny se odchod z města stane nezbytnou věcí. *CL 6.3*

Životní prostředí ve městech je často smrtelně nebezpečné. Neustálé vystavení styku s nemoce-
mi, zamoření zkaženým vzduchem, nečistá voda, nečisté jídlo, přeplněné, nezdravé a tmavé pří-
bytky jsou některé z mnoha zel, se kterými je zde možno se setkat. *CL 6.4*

Božím úmyslem nebylo, aby se lidé natěsňovali do měst a bydleli tam v činžácích a řadových do-
mech. Na počátku umístil naše první rodiče do nádhery na pohled i poslech a přeje si, abychom se z
těchto věcí radovali i dnes. Čím více vejdemo v soulad s původním Božím plánem, tím příznivější
budou naše podmínky k zajištění zdraví pro tělo, mysl i duši. – MH 363-365 (1905) *CL 6.5*

Duch zdráhání

Po druhé hodině ranní jsem již nemohla spát. V noci jsem byla na zasedání rady. Prosila jsem některé rodiny, aby využily Bohem určené prostředky a odešly z měst, aby zachránily své děti. Někteří se zdráhali a nečinili žádné rozhodné úsilí. *CL 6.6*

Milosrdní andělé popoháněli Lota a jeho manželku s dcerami tak, že je uchopili za ruce a vyváděli ven. Kdyby Lot pospíchal tak, jak si to přál Pán, nemusela se jeho manželka obrátit v solný sloup. Lot projevil příliš zdráhavého ducha. Nebuďme jako on. Tentýž hlas, který varoval Lota, aby opustil Sodomu, nás prosí „*Vyjděte z prostředku jejich a oddělte se, ... a nečistého se nedotýkejte.*“ (2 K 6,17) Ti, kteří uposlechnou toto varování, naleznou své útočiště. Kéž je každý jednotlivý člověk zcela probuzen a usiluje o záchranu své rodiny. Nechť se každý připraví pro toto dílo. Bůh bude krok za krokem zjevovat, co činit dál. *CL 6.7*

Poslyšte hlas Boží skrze apoštola Pavla: „*S bázní a s třesením spasení své konejte. Bůh zajisté jest, který působí ve vás i chtění i skutečné činění, podle dobře libé vůle své.*“ (Fp 2,12-13) Lot kráčet rovinou neochotně a váhavě. Tak dlouho se družil s činiteli zla, že nepoznal své nebezpečí až do chvíle, kdy jeho manželka zůstala navždy stát v pláni jako solný sloup. – RH Dec. 11, 1900 *CL 7.1*

Města budou navštívena Božími soudy

Je blízko doba, kdy velká města budou navštívena Božími soudy. V malé chvíli na tato města přijdou strašlivé otřesy. Jakkoli velké a pevné budou jejich budovy, jakkoli veliké množství požárních jednotek bude nasazeno, ať se těchto budov dotkne Bůh a v několika minutách či hodinách budou v troskách. *CL 7.2*

Bezbožná města tohoto světa mají být smetena metlou zničení. V katastrofách, jež dnes postihují skvělé stavby a velké části měst, nám Bůh ukazuje to, co přijde na celý svět. – 7T 82-83 (1902) *CL 7.3*

Následky zanedbávaných varování

Jsem vyzývána, abych hlásala poselství, že města plná přestoupení, hříchu a přemrštěností budou zničena zemětřeseními, požárem a záplavou. Celý svět bude varován, že je zde Bůh, který, jako takový, projeví svou autoritu. Jeho neviditelní činitelé budou působit zkázu, pustošení a smrt. Všechna nahromaděná bohatství se ukáží ničím. ... *CL 7.4*

Katastrofy přijdou – katastrofy nejstrašnější a nejneočekávanější. Všechna tato ničení budou následovat jedno za druhým. Bude-li dbáno těch varování, jež Bůh dal, budou-li sbory činit pokání a vrátí se ke své věrnosti, pak jiná města budou na čas ušetřena. Ale jestliže lidé, kteří jsou podvedeni, budou pokračovat stejným způsobem jako doposud, nebudou se ohlížet na Zákon Boží a před lid budou předkládat podvody a lži, dopustí Bůh, aby i na ně tyto katastrofy dopadly, aby se jejich smysly probudily. *CL 7.5*

Pán nezničí v jednom okamžiku všechny přestupníky, ani všechny národy najednou. Bude trestat města a ta místa, kde se lidé odevzdali do vlastnictví satanských sil. S městy národů bude jednáno nesmlouvavě, ale přesto ještě nebudou navštívena tou nejvyšší nevolí Boží, protože se v nich ještě nalezne několik duší, které se oddělí od bludů nepřítele, budou litovat a obrátí se, zatímco ta ostatní masa bude zachována až ke dni hněvu Božího. – Ev 27 (1906) *CL 8.1*

Bezprostřední blízkost Božích soudů

Existují důvody, proč bychom ve městech neměli stavět. Na tato města brzy dopadnou Boží soudy. – Letter 158, 1902 *CL 8.2*

Blízko je čas, kdy velká města budou smetena s povrchu zemského. Všichni by měli být varováni, že tyto soudy přicházejí. – Ev 29 (1910) *CL 8.3*

Ó kéž by si Boží lid uvědomil přibližující se zkázu tisíců měst, jež jsou téměř naprosto oddána modlářství. – RH Sep. 10, 1903 *CL 8.4*

Vidění velké zkázy

V pátek ráno, právě před probuzením mi byla ukázána strhující scéna. Zdálo se mi, že jsem se probudila ze spánku, ale přitom jsem nebyla ve svém domově. Z oken jsem spatřila strašlivý požár. Na domy dopadaly velké ohnivé koule, a z těchto kulí vyletovaly všemi směry ohnivé šípy. Bylo nemožné zastavit další požáry, které byly takto zažehnuty, a mnoho míst bylo ničeno. Hrůza lidí byla nepopsatelná. – Ev 29 (1906) *CL 8.5*

Boží úsilí pozvednout lid

Za pobytu v Loma Lindě v Kalifornii 16. dubna 1906 mi byla představena nejpodivuhodnější scéna. Během nočního vidění jsem stála na vyvýšeném místě, ze kterého jsem viděla domy kymácející se jako rákosí ve větru. Budovy, velké i malé, se hroutily k zemi. Střediska zábav, divadla, hotely a domy boháčů se otřásaly a rozpadaly na kusy. Mnoho životů bylo ztraceno a ovzduší bylo naplněno ječením raněných a vystrašených. *CL 8.6*

Hubicí andělé Boží byli v činnosti. Jeden dotek, a stavby tak důmyslně zkonstruované, že je lidé považovali za bezpečné proti jakémukoli nebezpečí, se rychle staly hromadami sutin. Nikde nebylo bezpečného místa. Necítila jsem se ve zvláštním nebezpečí, ale pro hrůzu scén, které se přede mnou odehrávaly, nemohu najít slov. Zdálo se, že dlouhé čekání Boží bylo ukončeno a že přišel den soudu. *CL 9.1*

Anděl, který stál po mém boku mne poučil, že pouze nemnozí mají ponětí o zvrácenosti existující v tomto dnešním světě, a zvláště o zvrácenosti velkých měst. Prohlásil, že Bůh určil čas, kdy ve svém hněvu navštíví přestupníky pro jejich vytrvalé nedbání Jeho zákona. *CL 9.2*

Právě tak strašné jako tato scéna, jež mi byla představena a živě se vtiskla do mé mysli, bylo poučení, jež jsem dostala spolu s ním. Anděl stojící po mém boku prohlásil, že musí být zjevena Boží svrchovaná vláda a svatost Jeho zákona těm, kteří vytrvale odmítají uposlechnout Krále králů. Ti, kteří se rozhodnou zůstat nevěrnými, musí být milosrdně navštíveni soudy, aby, bude-li to ještě možno, se pozvedli k vědomí hříšnosti svého počínání. – 9T 92-93 (1909) *CL 9.3*

Nebezpečí zbytečného setrvávání

V souladu se světlem, jež mi bylo dáno, naléhám na lidi, aby vyšli z velkých středisek populace. V našich městech vzrůstá zvrácenost a stává se stále více zjevným, že ti, kteří v nich zbytečně zůstávají, činí tak na vlastní nebezpečí ztráty spasení duše. – Manuscript 115, 1907 *CL 9.4*

2. Vyhnout se pracovním konfliktům

Zpět do svobody venkovských oblastí

Brzy přijde doba, kdy vládnoucí moc odborů začne být despotická. Pán našemu lidu dává znovu a znovu příkazy, že mají se svými rodinami opustit města a jít na venkov, kde se mohou lépe zaopatřit životními prostředky, protože těžkosti s nakupováním a prodáváním budou v budoucnu velmi vážné. Již nyní bychom měli dbát příkazů, jež nám jsou opakovaně dávány: Vyjděte z měst do venkovských oblastí, kde domy nejsou natlačeny jeden na druhém, a kde se osvobodíte od zásehů nepřátel. – Letter 5, 1904 *CL 9.5*

Vyhněte se bojům politických stran

Lidé si vytvořili konfederace, aby se protivili Pánu zástupů. Tyto spolky budou pokračovat až do chvíle, kdy Kristus opustí své místo přímlyvce před slitovnicí a vezme na sebe roucho odplaty. Satanské síly v každém městě organizují různé strany z těch lidí, kteří odporují zákonu Božímu. Otevření nevěrci i takzvaní svatí zaujímají v těchto stranách stejná stanoviska. Není čas na to, aby Boží lid byl slabošský. Nemůžeme si dovolit ani na moment opustit svou stráž. – 8T 42 (1904) *CL 10.1*

Pracovní těžkosti jsou před námi

Pracovní odbory budou jednou ze sil, které přinesou na tuto zemi čas takového soužení, jaké zde nebylo od samého počátku světa. – Letter 200, 1903 *CL 10.2*

Konflikty mezi obchodními organizacemi a odborovými svazy

Dílem Božího lidu je příprava na budoucí události, které na ně brzy přijdou s oslepující mocí. Ve světě se zformují obří monopoly. Lidé se budou organizovat do svazů, které je zavedou do ovčince satanova. V jistých směrech činnosti bude malá skupinka lidí, kteří se spojí a shromáždí ve svých rukou veškeré prostředky. Vytvoří se obchodní svazy a ti, kteří se k nim nepřipojí, se stanou nápadnými (podezřelými). – Letter 26, 1903 *CL 10.3*

Příprava na krizi

Obchodní svazy a sdružení tohoto světa jsou léčkou. Bratři, zdržujte se daleko od nich. Nemějte s nimi nic společného. Právě kvůli těmto svazům a asociacím se pro naše instituce stane práce ve městech velmi obtížnou. Mé varování je: Zdržujte se mimo města. Nestavějte v nich žádná sanatoria. Poučujte náš lid, aby vyšel z měst na venkov, kde si lze opatřit kousek země a zařídit domov pro sebe a své děti. ... *CL 10.4*

Naše restaurace musí být ve městech. Jinak by jejich pracovníci nebyli s to zapůsobit na lidi a vyučovat je zásadám správného života. V současné době musíme ve městech držet domy ke shromáždování (modlitebny). Ale vbrzku tam nastanou takové boje a zmatky, že ti, kteří si pak budou přát města opustit, již toho nebudou schopni. Na tyto věci musíme být připraveni. Toto je světlo, které mi bylo dáno. – GCB April 6, 1903 *CL 11.1*

Ochrana naší osobnosti

Po léta je mi dáváno zvláštní světlo, že se nemáme pracovně soustředit do měst. Dezorganizace a zmatek, jehož jsou tato města plná, prostředí vytvářené pracovními svazy, jakož i stávky, se pro naši práci ukáží jako velká překážka. Lidé usilují o to, aby shromáždili příslušníky různých povolání do područí různých sdružení. Toto není Boží plánování, je to plánování moci, kterou bychom za žádných okolností neměli uznat. Boží slovo se naplňuje. Bezbožní se shromažďují jako snopky k spálení. *CL 11.2*

My máme použít všech schopností, jež nám byly svěřeny, abychom předali světu poslední varovné poselství. Touto prací máme ochránit svou osobnost. Nemáme se spojovat ani s tajnými společnostmi ani s profesními sdruženími. Máme svobodně stát v Bohu a neustále hledat poučení u Krista. Veškeré naše počínání má být konáno s vědomím důležitosti díla, jež má být vykonáno pro Boha. – 7T 84 (1902) *CL 11.3*

Ve znamení lhostejnosti vůči Zákonu

Tato sdružení jsou jedním ze znamení posledních dnů. Lidé se sdružují do svazů určených ke spálení. Mohou to být i členové církve, ale náleží-li k těmto svazům, pak absolutně nemohou zachovat přikázání Boží. Náležet k těmto svazům totiž znamená nedbat naprosto celého Desatera. *CL 11.4*

„Milovati budeš Pána Boha z celého srdce svého, a ze vší duše své, a ze vší mysli své... Milovati budeš bližního svého jako sebe samého.“ (Mt 22,37.39) Tato slova shrnují veškeré povinnosti člověka. Znamenají odevzdání celé bytosti, těla, duše i ducha, službě Bohu. Jak mohou lidé být poslušni těchto slov a současně se zavázat k podpoře toho, co jejich bližní zbavuje svobody jednání? Jak mohou být lidé poslušni těchto slov a přitom vytvářet taková spojení, která okrádají chudší třídy lidí o výhody, které jim spravedlivě náleží, ukládajíce jim podmínky, za kterých mohou kupovat či prodávat? – Letter 26, 1903 *CL 11.5*

Tvořící se svazy

Ti, kteří prohlašují, že jsou dětmi Božími, se za žádných okolností nemají zapojovat do odborových svazů, které se tvoří a ještě budou tvořit. Bůh to zakazuje. Cožpak ti, kteří studují proroctví, nevidí a nechápou, co je před námi? – Letter 201, 1902 *CL 12.1*

3. Výzva k rodičům

Chraňte děti před semeníštěm nepravosti

Ať žádné časné výhody nepokoušejí rodiče zanedbávat výchovu svých dětí. Je povinností rodičů vytvořit domov pro své děti na venkově, kdykoli je to jen možné. Děti a dospívající mají být důsledně chráněni. Mají pobývat mimo semeníště nepravosti, která se nacházejí v našich městech. Necht' jsou obklopeny vlivy pravého křesťanského domova – domova, ve kterém přebývá Kristus. – Letter 268, 1906 *CL 12.2*

Dříve, než přijde pomsta

Dříve, než všeobecná pomsta zaplaví obyvatele země, povolává Bůh všechny, kteří jsou skutečnými Izraelity, aby se na tuto událost připravili. Rodičům sesílá varující volání: „Shromažďte děti ve svých vlastních domovech. Vezměte je pryč od těch, kteří nedbají přikázání Božích a kteří učí a praktikují zlo. Vyjděte z velkých měst jak nejrychleji můžete. Zorganizujte církevní školy. Jako základ vzdělání dejte dětem Slovo Boží.“ – 6T 195 (1901) *CL 12.3*

Jsem poučena Bohem, abych náš lid varovala před stěhováním se do měst a zabydlením se v nich se svými rodinami. Nedopusťte, aby se děti dostaly za hranice dosahu vašeho domova. – Manuscript 81, 1900 *CL 12.4*

Duše dětí versus komfort a snadný život

Necht' již děti nejsou vystavovány pokušením měst, jež jsou zralá ke zničení. Bůh nám sesílá varování a radu, abychom vyšli z měst. Neinvestujme již ve městech. Otcové a matky, jak si ceníte duší svých dětí? Připravujete členy svých rodin na proměnění do nebeských dvorů? Připravujete je, aby se stali členy královské rodiny, dětmi nebeského Krále? „*Co jest platno člověku, by všecken svět získal, svou pak vlastní duši pak ztratil by?*“ (Mt 16,26) Jak chcete snadný život, pohodlí a luxus srovnat s cenou duší vašich dětí? – Manuscript 76, 1905 *CL 12.5*

Křesťanské vlastnosti lépe získáte na místech vzdálených světu

Neexistuje ani jedna ze sta rodin, které by tělesně, duševně či duchovně prospělo přebývání ve městě. Víry, naděje, lásky, štěstí můžete mnohem lépe dosáhnout na místech vzdálených světu, v prostředí polí, hor a stromů. Vezměte své děti pryč a oddělte je od pohledů a zvuků města, pryč od řinčení a lomozu tramvají a part, a jejich mysl se ozdraví. Zjistíte, že bude daleko snazší zasévat do jejich srdcí pravdy Slova Božího. – Manuscript 76, 1905 *CL 13.1*

Pošlete své děti do městských škol, kde na ně čekají všechny druhy pokušení, jež je přitahují a demoralizují, a dílo výstavby jejich charakteru bude desetinásobně těžší jak pro rodiče, tak i pro děti. – FE 326 (1894) *CL 13.2*

Útočiště venkova

Kéž rodiče pochopí, že výchova jejich dětí je důležitým dílem pro spasení duší. Na venkově se najde široká škála činností a možností jak dát dětem průpravu skrze potřebnou činnost, jež poskytne fyzické zdraví rozvojem nervů i svalů. Mé poselství pro výchovu vašich dětí je: Ven z měst! *CL 13.3*

Bůh dal našim prvním rodičům prostředky pravého vzdělání, když je poučil o obdělávání půdy a péči o jejich domov v zahradě Eden. Poté, když došlo k hříchu skrze neposlušnost vůči Božím požadavkům, se dílo obdělávání půdy mnohonásobilo, protože země kvůli prokletí plodila plevel a bodláčí. Ale samotné zaměstnávání se půdou nebylo dáno kvůli hříchu. Dílu obdělávání půdy požehnal sám velký Mistr. *CL 13.4*

„Jakož... za dnů Noé“

Satanovým cílem je přivábit muže i ženy do měst. Aby toho dosáhl, vynalézá všemožné novoty a zábavy, všechny druhy vzrušení. Města země se dnes stávají takovými jako města před potopou.

CL 14.1

Měli bychom nést břímě odpovědnosti když vidíme naplňování Kristových slov „*Jakož bylo za dnů Noé, tak bude i příchod Syna člověka*“ (Mt 24,37). Za dnů před potopou se vynalézaly nejrůznější druhy zábav, aby se muži i ženy ukolébali ve spánku hříchu. Dnes v roce 1908 pracuje satan intenzivně na tom, aby převládly stejné podmínky. A země se stává zkaženou. Křesťané podle vyznání si budou pramálo vážit náboženské svobody, protože mnozí z nich vůbec nechápou duchovní věci. CL 14.2

Nemůžeme nevidět, že konec světa je již nablízku. Satan pracuje na myslích mužů i žen a zdá se, že mnozí jsou naplněni touhou po zábavách a vzrušení. Jak tomu bylo v době Noé, všeliký druh hříchu je na vzestupu. Sňatky a rozvody jsou na programu každého dne. V době jako je tato by lid, který usiluje o zachovávání Božích přikázání měl vyhledávat odloučená místa daleko od měst. ... CL 14.3

Žádná ztráta

Kdo bude varován? Říkáme znovu: Ven z měst. Nepovažujte za ztrátu, že musíte jít do kopců a hor, nýbrž vyhledávejte taková ústraní, kde můžete být sami s Bohem a učit se Jeho vůli a Jeho způsoby. ... CL 14.4

Naléhám na náš lid, aby hledání duchovnosti učinili svým celoživotním dílem. Kristus stojí za dveřmi. Proto říkám našemu lidu, aby nepovažoval za ztrátu, jsou-li povoláni k opuštění měst a odchodu na venkovská místa. Čekají tam bohatá požehnání na ty, kteří se jich uchopí. Hleděním na přírodní scenérii, dílo Stvořitele, studiem díla Jeho rukou, budete, aniž byste si toho vůbec všimli, přetvoření v tentýž obraz. – Manuscript 85, 1908 CL 14.5

Usiluj o užitečný a plodný život

Nákladné bydlení, vybraný nábytek, okázalost, luxus a pohodlí nevytvoří základní podmínky pro šťastný a užitečný život. Ježíš přišel na tuto zemi vykonat to největší dílo, jaké kdy mezi lidmi bylo vykonáno. Přišel jako Boží vyslanec ukázat nám, jak žít, abychom si zabezpečili ty nejlepší životní výsledky. Jaké podmínky vybral nekonečný Otec pro svého Syna? Odloučený domov v Galilejských horách, domácnost udržovaná čestně poctivou prací, jednoduchý život, každodenní vystavení tvrdostem a těžkostem, sebeobětování, hospodárnost, trpělivá a radostná služba, studium vedle své maminky u otevřeného svitku Písma, tiché svítání a ranní šerosvit v zeleném údolí, svaté služby přírody a spojení duše s Bohem – to byly podmínky a přednosti raného života Ježíše. CL 14.6

Venkovské dědictví šlechtetných lidí

Tak to také bylo s velkou většinou těch nešlechtetnějších a nejlepších mužů všech dob. Čtěte historii Abrahama, Jákoba, Josefa, Mojžíše, Davida, Eliáše. Studujte životy lidí pozdějších dob, kteří se vši ctí mohli zaujmout pozice důvěry a odpovědnosti, lidí, jejichž vliv na povznesení světa byl nejúčinnější. CL 15.1

Kolik z nich bylo vychováno ve venkovském domově. O přepychu toho věděli velmi málo. Nestrávili své mládí v zábavách. Mnozí z nich museli zápolit s chudobou a těžkostmi. Brzy se naučili pracovat a jejich čínorodý život v otevřeném ovzduší dal životnost a pružnost všem jejich schopnostem. Museli být závislí na svých vlastních zdrojích, naučili se čelit obtížím a překonávat překážky, získávali odvalu a vytrvalost. Naučili se lekcím sebedůvěry a sebeovládání. Do značného stupně ochráněni před zlým společenstvím, byli spokojeni s líbezností přírody a zdravou společností. Jejich vkus i jejich zvyky byly jednoduché. Byli ovládáni zásadami a vyrůstali v čistotě, síle a pravdě. Když byli povoláni ke svému životnímu dílu, vložili do něj duševní i fyzickou sílu, svěžest ducha, schopnost plánovat i vykonávat a nepohnutelnost v odolávání zlu, což je učinilo mocí dobra ve světě. CL 15.2

Něco lepšího než bohatství...

Lepším darem než jakékoli dědictví majetku či peněz, jaké můžete svým dětem odkázat, je dar zdravého těla, soudného rozumu a šlechetného charakteru. Ti, kteří rozumí tomu, co tvoří pravý životní úspěch, získali včas moudrost. Ve výběru svého domova získají ty nejlepší věci života. *CL 15.3*

Namísto přebývání v místě, kde můžete vidět pouze lidská díla, kde vám pohledy i zvuky neustále nabízejí zlé nápady, kde zmatek a rozruchy přináší pouze únavu a nepokoj, jděte tam, kde můžete patřit na dílo Boží. Hledejte a nalézejte své odpočínutí v nádheře, pokoji a poklidu přírody. Ať oko spočine na zelených polích, hájích i kopcích. Zahleďte se do modré oblohy, nezastřené prachem a kouřem měst, a dýchejte oživující vzduch nebe. Odejděte tam, kde budete zcela mimo zábavy a radovánky městského života, a kde můžete své děti obdařit obecnstvím s jejich rodiči, kde je můžete učit poznávat Boha skrze Jeho dílo a vychovávat je k životu mravní neporušenosti užitečnosti. – MH 265-267 (1905) *CL 16.1*

Bohatý užitek činorodého života venku

Bylo by dobré, abys odložila své zmatené starosti a našla útočiště na venkově, kde není tak silného vlivu, který porušuje mravnost mládeže. *CL 16.2*

Ani na venkově se sice nezabavíš obtížemi a starostmi, ale vyhneš se velmi mnohému zlu a uzavřeš dveře záplavě pokušení, která vytrvale hrozí, že zvítězí nad myslí tvých dětí. Ony potřebují zaměstnání a různorodou činnost. Jednotvárnost domova je činí nepokojnými a zlobivými a ony upadají do zvyku stýkat se s zkaženými městskými hochy, a tím se jim dostává pouliční výchovy... *CL 16.3*

Život na venkově by jim nesmírně prospěl. Stálý pobyt venku by u nich rozvinul dobré zdraví jak těla tak i mysli. Měly by mít zahrádku k obdělávání, kde najdou jak zábavu tak i užitečnou práci. Pěstování rostlin a květin směřuje k nápravě vkusu i úsudku. Seznamování se s Božím užitečným a nádherným stvořením má na mysl očišťující a zušlechťující vliv a směřuje ji k Mistru a Stvořiteli všeho. – 4T 136 (1876) *CL 16.4*

Nečekejte žádný zázrak, který by vyřešil následky vašeho špatného směru

Dívám se na tyto květiny a kdykoliv je vidím, myslím na Eden. Jsou vyjádřením Boží lásky k nám. On nám jimi dává v tomto světě trochu vůně Edenu. Chce, abychom se kochali nádhrou Jeho stvoření a viděli v něm vyjádření toho, co pro nás chce učinit. *CL 16.5*

Chce, abychom žili tam, kde budeme mít dostatek prostoru. Jeho lid se nemá tlačit do měst. Chce, aby své rodiny vzali z měst ven, aby se mohli lépe připravit na věčný život. Zakrátko budou muset města opustit. *CL 17.1*

Tato města jsou naplněna zvrácenostmi všeho druhu, stávkami, vraždami a sebevraždami. Satan je s nimi a vládne nad nimi v jejich díle zkázy. Pod jeho vlivem zabíjejí jen proto, aby zabíjeli, a to budou činit stále více. ... *CL 17.2*

Jestliže se poddáme závadným vlivům, můžeme od Boha očekávat, že pak udělá zázrak a vyřeší následky našeho špatného směru? Ani v nejmenším. Vyjděte z měst jak nejrychleji to jde a kupte si malý kousek země, kde můžete mít zahradu, kde vaše děti mohou sledovat, jak rostou květiny a učit se od nich jednoduchosti a čistotě. – GCB March 30, 1903 *CL 17.3*

4. Zaměstnání ve venkovském prostředí

Naše potřeby může uspokojit země

Jestliže se země obdělává, může za přispění Božího požehnání uspokojit naše potřeby. Nemusíme být zmalomyslnění časnými věcmi jen proto, že nám chybí něco z vybavení městského bytu, či sklíčení čekáním. Měli bychom radostně, vděčně a s nadějí obdělávat půdu věřice, že země v sobě pro věrného dělníka skrývá bohaté zásoby, bohatší než zlato a stříbro. Obvinění, že půda je skoupá, je falešným svědectvím. Řádným a promyšleným vzděláváním vydá země svá bohatství ve prospěch člověka. Hory a kopce se mění, země stárne jako roucho, ale požehnání Boží, které prostírá stůl pro Jeho lid na poušti, nikdy neustane. *CL 17.4*

Před námi jsou vážné doby a vyvstává velká potřeba pro rodiny, aby opustily města a odešly na venkov, aby pravda mohla být nesena mezi ploty právě tak jako na slavná místa této země. Mnoho záleží na sladění našich plánů se Slovem Páně a neustávající energii v jejich provádění. Více záleží na posvěcené činnosti a vytrvalosti než na géniu a knižní moudrosti. Všechny talenty a schopnosti dané lidem mají jen nepatrnou hodnotu, nejsou-li využívány. *CL 17.5*

Mládež a děti ocení návrat k jednoduchým způsobům. Práce v zahradě a na poli pro ně bude vítanou změnou od únavného učení, ke kterému jejich mladá mysl nikdy nepřilne. Zvláště hodnotné to bude pro nervózní dítě, pro které je učení z knih vyčerpávající a těžké na zapamatování. Studium přírody se mu stane zdravým a šťastným zážitkem a dojmy, které takto získá, v jeho mysli nikdy neuvadnou, protože budou spojeny s předměty, které jsou neustále před jeho zraky. – 6T 178-179 (1900) *CL 18.1*

S kouskem země a útulným domovem

Země má být obdělávána, aby vydávala svou moc, ale bez Božího požehnání nezmůže nic. Na počátku Bůh pohlédl na vše, co učinil a prohlásil, že vše je dobré. Prokletí na zemi přišlo jako následek hříchu. Ale má se toto prokletí ještě zvyšovat rozmnožováním hříchu? Neznalost vykonává své zlověstné dílo. Líní služebníci svými lenošnými zvyky ještě zvětšují zlo. Mnozí nejsou ochotni získávat svůj chléb v potu tváře a odmítají orat zemi. Ale země v sobě skrývá požehnání pro ty, kteří mají dost odvahy, vůle a vytrvalosti, aby shromážďovali její poklady. Otcové a matky, jež vlastní kus země a klidný domov, jsou králi a královnami. *CL 18.2*

Mnoho zemědělců nezískalo náležitý výtěžek ze své země jen proto, že svou práci pojímali jakoby to bylo nedůstojné zaměstnání. Nevidí, že je v něm požehnání pro ně i jejich rodiny. Vše, co vidí, je nevolnictví. Jejich sady jsou zanedbané, zrno není zaseto v pravou chvíli a z obdělávání půdy se učiní pouze povrchní práce. – FE 326-327 (1894) *CL 18.3*

Ovoce, zelenina a drůbež

V sousedství je velký kus země ležící ladem. Někteří z našich lidí, žijících v otráveném ovzduší měst by si mohli s užitkem několik akrů této půdy zajistit. Mohli by pěstovat ovoce, zeleninu a drůbež. Sanatorium by od nich rádo odkoupilo vejce a zeleninu. Byla bych ráda, kdyby se v tomto smyslu něco podnikalo. Rodičům a dětem by se dostalo velkého požehnání, jestliže by opustili převrácená a zamořená města a odešli by na venkov. – Letter 63, 1904 *CL 18.4*

Život na venkově požehnáním pro chudé

Jestliže by chudí, kteří se nyní tísní ve městech, mohli najít svůj domov na venkově, mohli by si tam nejen zajistit živobytí, ale nalézt zdraví a štěstí, které je jim doposud neznámé. Jejich údělem by se stala tvrdá práce, jednoduchá strava, hospodárnost i strádání. Ale jak veliké požehnání by získali svým odchodem z města plného svodů ke zlu, plného zmatků a zločinu, bídy a prohnulosti výměnou za venkovský poklid a čistotu. *CL 19.1*

Pro mnohé z těch, kteří žijí ve městech, kteří pod nohama nemají ani kousek zelené trávy, kteří rok za rokem hledí pouze na špinavá náměstí a úzké ulice, zdi a chodníky, oblohu zataženou kouřem a prachem – kdyby byli vzati do některé zemědělské oblasti obklopené zelení, stromy, kopci a potoky, jasnou oblohou a čerstvým, čistým vzduchem venkova – pro ně by to znamenalo téměř takový zážitek, jakoby se dostali do nebe. *CL 19.2*

Zbavení většiny kontaktů s lidmi a závislosti na nich a oddělení od světských zhoubných pravidel, zvyků a vzrušení, přiblížili by se k srdci přírody. Boží přítomnost by se jim stala více skutečnou. Mnozí by se naučili být na Něm závislí. V přírodě by slyšeli Jeho hlas hovořící k jejich srdcím o své lásce a pokoji, a mysl spolu s duší i tělem by se životodárnou mocí začaly uzdravovat. – MH 190-192 (1905) *CL 19.3*

Předmět studia pro obyvatele měst

Věřící, kteří v současné době žijí ve městech, se budou muset odstěhovat na venkov, aby mohli zachránit své děti z trosk. Pozornost se musí věnovat zřízení takových činností, ze kterých budou tyto rodiny moci žít. Ti, kteří pečují o školní práci v ____ a v ____, by měli vidět, co tyto instituce mohou vykonat, aby mohly být zřízeny takové činnosti, které by pomohly našim lidem, kteří si přejí opustit města, obstarat skromný domov bez značných výdajů a také najít obživu. Jak v ____, tak v ____ jsou příznivé podmínky pro uskutečnění takového plánu. Studujte, které podmínky to jsou. *CL 19.4*

Vše, co se má vykonat, nelze stanovit na začátku celého podniku. Modlete se za tu věc a pamatujte na to, že u kormidla stojí Bůh, a že On to je, kdo vede různé podniky. Místo, na kterém je dílo vedeno správným směrem, může být poučením pro další místa. V tomto díle nesmí být žádná úzkoprsost či sobectví. Musí být vedeno na jednoduchém a rozumném základě. Všechny je třeba naučit, že nelze pouze prohlašovat, že věříme pravdě jako pravdě, nýbrž ilustrovat pravdu ve vlastním životě. – Letter 25, 1902 *CL 19.5*

Výroba zdravých pokrmů

Měla by se zde (Avondale) zřídit výroba zdravých pokrmů. Měla by to být jedna z činností spojených se školou. Bůh mne poučil o tom, že rodiče mohou v této činnosti nalézt své zaměstnání a posílat své děti do školy. Ale vše, co se má činit, má být činěno s největší možnou jednoduchostí. V ničem se nemá projevovat přemrštěnost. Vše se má konat důkladně a poctivě, jinak bude výsledkem lajdáctví a nespolehlivost. – AUCR July 28, 1899 *CL 20.1*

5. Příprava na krizi – nedělní zákon

Těžká doba před námi

Nemáme se usazovat tam, kde budeme nuceni k úzkým vztahům s těmi, kteří nectí Boha...Brzy mají přijít těžkosti v otázkách svěcení neděle. ... *CL 20.2*

Ta strana, která prosazuje neděli, zesiluje svá falešná tvrzení, a to bude znamenat útlak pro ty, kteří se rozhodli zachovávat sobotu Páně. Máme se zabýdlet na takových místech, kde budeme moci zachovávat sobotní přikázání v Jeho plnosti. „*Šest dní pracovati budeš,*“ praví Pán, „*a dělati všeliké dílo své; ale dne sedmého odpočinutí jest Hospodina Boha tvého. Nebudeš dělati žádného díla.*“ (Ex 20,9-10) A my musíme být velmi opatrní, abychom nebydleli tam, kde by pro nás samotné i pro naše děti bylo těžké zachovávat sobotu. *CL 20.3*

Můžeme-li si z prozřetelnosti Boží opatřit bydlení mimo města, je to proto, že nás k tomu vybízí Pán. Před námi je těžká doba. – Manuscript 99, 1908 *CL 20.4*

Pospěšte si s přípravou

Je-li moc, daná mocným, jednotná s dobrem, je to proto, že tento vládce je pod vlivem Božích příkazů. Je-li moc spojena s převráceností, je sjednocena se satanskými silami a bude jednat ve prospěch zničení těch, kteří jsou Božím vlastnictvím. Protestantský svět ustavil modlářskou sobotu tam, kde má být Sobota Boží a kráčejí ve stopách papežství. Z tohoto důvodu vidím pro Boží lid nezbytným, aby opustili města a odešli na odlehlá místa (odlehlého venkova), kde by mohli obdělávat půdu a vypěstovat si své vlastní pokrmy. Tak mohou vychovat své děti k jednoduchým a zdravým návykům. Vidím nutnost uspíšení všech věcí k přípravě na krizi. – Letter 90, 1897 *CL 21.1*

6. Kolonizace středisek institucí

Nebud'te nahromadění na jednom místě

V naší době si Pán přeje, aby Jeho lid byl rozptýlen po celém světě. Nemají se hromadit na jednom místě. Ježíš řekl „*jdouce po všem světě, kaďte evangelium všemu stvoření*“ (Mk 16,15). Když učedníci vyhověli svým sklonům a zůstali ve velkém počtu v Jeruzalémě, bylo na ně dopuštěno pronásledování a byli rozptýleni do všech částí obydleného světa. *CL 21.2*

K našemu lidu po léta přicházela poselství varování a naléhavých proseb, aby vyšli na pole svého Mistra a nesobecky pracovali pro duše. – 8T 215 (1904) *CL 21.3*

Jděte na místa, která ještě nebyla varována

Mnozí v našich velkých sborech nedělají v podstatě nic. Mohli by vykonat dobré dílo, kdyby se namísto hromadění rozptýlili na místa, kam ještě pravda nezasáhla. Stromy, které jsou nasazeny příliš hustě, nekvetou. Zahradník je přesazuje, aby měly dostatek prostoru k růstu a ne aby zakrňovaly a byly nemocné. Totéž pravidlo platí pro naše velké sbory. Mnozí z členů duchovně skomírají pro nedostatek právě tohoto díla. Jsou neduživí a neúčinní. Budou-li přesazeni, dostanou prostor k růstu, síle a životnosti. *CL 21.4*

Není záměrem Božím, aby se Jeho lid hromadil ve velkých obcích. Učedníci Kristovi jsou Jeho představitelé po celé zemi a Bůh jim určuje, aby se po ní rozptýlili, ve městech, vesnicích i docela malých osadách, jako světlo uprostřed temnoty tohoto světa. Mají být misionáři pro Pána a svou vírou svědčit o tom, že příchod jejich Spasitele je již velmi blízko. *CL 22.1*

Tam, kde je možnost živobytí

Obyčejní členové našich sborů mohou vykonat dílo, se kterým až doposud v podstatě ani nezačali. Nikdo se nemá stěhovat na nové místo jen kvůli získání nějaké světské výhody. Je-li však vhodná příležitost k obstarání živobytí, kéž rodiny, které jsou dobře upevněny v pravdě, jdou vpřed. Jedna či dvě rodiny ať působí v jednom místě jako misionáři. Měli by cítit lásku k duším, potřebu pro ně pracovat, a měli by učinit předmětem svého studia, jak tyto duše uvést v pravdu. Mohou rozšiřovat naše publikace, mít ve svých domovech shromáždění, seznamovat se se svými bližními a zvát je na tato shromáždění. Tak může z jejich díla zářit světlo. – 8T 244-245 (1904) *CL 22.2*

Necht' vás nevábí naše instituce, abyste se u nich zabydleli

Ti, kteří si myslí, že by se měli usadit blízko našeho vydavatelství nebo sanatoria a školy v Takoma Park, by si měli nechat poradit. *CL 22.3*

Těm, kteří vzhlížejí k Mountain View jako příhodnému místu k bydlení, protože se zde má zřídit vydavatelství Pacific Press, chci říci: Poohlédněte se ve světě po jiných místech, která potřebují to světlo, které jste s důvěrou přijali. Nezapomeňte, že Bůh dal každému člověku práci. Zvolte si takové místo, kde budete mít příležitost nechat své světlo zářit skrze mravní temnotu. *CL 22.4*

Vždy se stává, že tam, kde se ustaví nějaká instituce, najde se mnoho rodin, které by si přály usadit se poblíž. Tak tomu je v Battle Creeku, v Oaklandu a víceméně všude, kde máme nějakou školu nebo sanatorium. – FE 494-495 (1904) *CL 22.5*

Nestavějte si Jeruzalémy

Náš lid nemá... považovat ____ za Jeruzalém. Ať si nemyslí, že pro velký počet našich bratří povolaných k vydavatelské práci, že je zde místo pro množství našich lidí, aby se zde usadili se svými rodinami. A ať každý, kdo zde má co činit s vydavatelským dílem, je neustále připraven odejít, pakliže ho Bůh povolá na jiné místo. – Manuscript 148, 1905 *CL 23.1*

Nezabýdľujte se na jediném místě a nedopouštějte se téhož omylu jako v Battle Creeku. Jsou stovky jiných míst, která potřebují světlo, které vám dal Bůh. – FE 495 (1904) *CL 23.2*

Zůstávejte v malých sborech, zakládejte nové školy

Mnohé rodiny, které se za účelem vzdělání svých dětí stěhují na místa, kde jsou zbudovány naše velké školy, by prokázaly svému Mistru lepší službu tím, že by zůstaly tam, kde jsou. Měly by povzbuzovat sbor, jehož jsou členy, aby zřídil církevní školu, kde by děti z okolí získávaly všestrannou a praktickou křesťanskou výchovu. Bylo by mnohem lepší pro jejich děti, pro ně samotné i pro Boží dílo, aby zůstaly v menších sborech, kde je potřebná jejich pomoc, než přejít do velkých sborů, kde jich není potřeba a kde by byli v trvalém pokušení upadnout v duchovní nečinnost. *CL 23.3*

Všude, kde se nalézají několik světitelů Soboty, se mají rodiče sjednotit v zajištění místa pro denní školu, kde by se jejich děti a mladí mohli vyučovat. Měli by zaměstnat křesťanského učitele, který by jako posvěcený misionář vyučoval děti takovým způsobem, aby se staly misionáři. – CT 173-174 (1913) *CL 23.4*

Co asi cítí andělé

Přemýšlím o tom, jak se asi cítí andělé, kteří vidí přibližující se konec a ty, kteří prohlašují, že mají poznání Boha a Ježíše Krista, kterého poslal, jak se tísni na jednom místě a tvoří adventní kolonie, navštěvují shromáždění a cítí se nespokojení a znechucení, káže-li se málo ke spokojenosti jejich duší a posílení církve, zatímco sami nedělají doslova nic. – Letter 16e, 1892 *CL 23.5*

Růst ano – ale ne na jednom místě

Lidé jsou povzbuzováni k tomu, aby se soustředili v Battle Creeku. Dávají své desátky a vliv k tomu, aby vystavěli moderní Jeruzalém, který není dle Božího nařízení. Tímto dílem jsou jiná místa ochuzována o materiální možnosti, které jim náleží. Růst ano, rozšíření ano, ale ne na jednom místě. Vyjděte a zbudujte malá střediska vlivu tam, kde ještě nebylo učiněno nic, popřípadě téměř nic. Přestaňte se hromadit. Začněte vyzařovat paprsky spasitelného světla a rozlijte světlo do všech tmavých koutů země. – TM 254-255 (1895) *CL 24.1*

7. Vedení Boží prozřetelností

Když Bůh otvírá dveře

Nadešel čas, kdy Bůh otevřel dveře a rodiny by měly vyjít z měst. Děti mají být vzaty na venkov. Rodiče by si měli opatřit vhodné místo tak, jak jim to dovolují jejich prostředky. I kdyby samotné bydlení bylo malé, měl by s ním být spojen kus pozemku, který by se dal obdělávat. – Manuscript 50, 1903 *CL 24.2*

Bůh svému lidu pomůže

Rodiče mohou zabezpečit malý domov na venkově s kouskem země k obdělávání. Zde mohou mít sady a pěstovat zeleninu a ovoce namísto požívání masa, které je tak zničující pro životodárnou krev kolující v jejich žilách. Na takových místech nebudou děti vystaveny zničujícím vlivům městského života. Bůh pomůže svému lidu takové domy na venkově najít. – MM 310 (1902) *CL 24.3*

Pomoc k otevření cesty

Jak postupuje čas, bude stále větší nutnost, aby naši lidé opustili města. Po léta jsme poučováni o tom, že naši bratři a sestry, zvláště pak rodiny s dětmi, mají plánovat odchod z měst, jak se jim k tomu otvírá cesta. Mnozí budou vážně usilovat, aby tuto cestu pomohli otevřít. Avšak do té chvíle, než bude možné odejít, mají tam, kde přebývají, být nejaktivnější v misijní práci, ať už je jejich okruh působení jakkoli úzký. – RH Sep. 27, 1906 *CL 24.4*

Rada a varování těm, kteří předbíhají událostem

(Z dopisu napsaného 22. prosince 1893 jako odpověď na dopis jednoho vedoucího pracovníka v Battle Creek, informujícího sestru Whitevou, že jako odpověď na její napomenutí, že by naši lidé měli opustit Battle Creek, „sto až dvě stě osob“ je připraveno „co možná nejdříve“ odejít. – SESTAVOVATELÉ.) *CL 25.1*

Milý bratře, tvůj dopis mi říká, že mnozí jsou hluboce pohnuti k tomu odejít z Battle Creek. Je velice potřebné, aby se tak stalo již nyní. Ti, kteří se přece jen rozhodli se odstěhovat, ať tak nečiní překotně, s rozčilením a ukvapeně, ani takovým způsobem, aby později litovali, že odešli. ... *CL 25.2*

Dbejte toho, aby v uposlechnutí rady o odchodu z Battle Creek se nevyskytlo nic unáhleného. Nečinite nic, aniž byste hledali moudrost od Boha, který zaslíbil, že ji dá ochotně a rád každému, kdo o ni žádá. Vše, co člověk může učinit, je poradit, a potom nechat ty, kteří jsou přesvědčeni, že je jejich povinností pod božským vedením odejít, aby s otevřeným srdcem uposlechli Boha. *CL 25.3*

Trápí mne, že jsou asi i někteří z našich učitelů, kteří by potřebovali být vyváženější ve zdravém úsudku. Od poslů, kteří nesou poselství milosrdenství tomuto světu a kteří mají důvěru lidí, budou žádány rady. Ti, kteří nemají opravdové zkušenosti v praktickém životě, se musí mít velmi na pozoru, protože jsou v nebezpečí poskytování rad bez znalosti toho, kam takové rady mohou ostatní dovést. *CL 25.4*

Schopnost radit je Boží dar

Někteří lidé mají hluboký vhled do věcí a jsou schopni správně radit. Je to Boží dar. Ve chvílích, kdy je potřeba ve věcech Božích zapotřebí zdravého a pevného slova, dokáží promluvit tak, že zatemněné a zmatené mysli se rozbřesknou jako při jitřním svítání, a člověk okamžitě ví, kterým směrem se má vydat ve věcech, nad kterými ve zmatku a bezradnosti stál celé týdny a měsíce. Klubko je rozmotáno a cesta čistá, Bůh může svým světlem dále pronikat do srdcí. Lidé vidí, že jejich modlitby jsou vyslyšeny a cesta je jasná. Může však být dána i ukvapená rada – pouze „vy-

jděte z Battle Creeku“, aniž by v tomto kroku bylo jasně určeno, jaké opatření se má učinit pro duchovní pokrok jejich i druhých. *CL 25.5*

Pečlivě zvažte každé stěhování

Ať nikdo nešetří časem na pečlivé rozvážení, aby nebyl shledán jako onen muž v podobenství, který započal stavbu a nebyl schopen ji dokončit. Ani jeden odchod se nemá uskutečnit bez rozvážného promyšlení, co vše to sebou nese... Každému člověku byla svěřena práce podle jeho vlastních schopností. Pak necht' jde bez váhání, pevně a s pokornou důvěrou v Boha. *CL 26.1*

Jsou snad lidé, kteří jsou kvapní ve svých rozhodnutích něco dělat a vrhají se do věcí, kterým vůbec nerozumí. To však Bůh nežádá. Přemýšlejte opravdově a s modlitbou, studujte Boží slovo se vši opatrností a s modlitbou, a necht' vaše srdce i mysl bdí, abyste slyšeli hlas Boží... Rozumět Boží vůli je veliká věc. *CL 26.2*

Potřebujeme konkrétní plány

Obracím se na sbor v Battle Creeku, aby konal podle Božích rad. Je potřebné, aby mnozí z vás odešli. A je také potřebné, abyste měli konkrétní plány ohledně toho, co budete činit až odejdete z Battle Creeku. Neodcházejte kvapně, aniž byste věděli, co dál... Ach kéž by zde byli generálové, moudří a rozvášní, vyvážení muži, kteří by byli bezpečnými rádci, kteří mají nějaké ponětí o lidské přirozenosti, a kteří by věděli jak vést i radit v bázni Boží. *CL 26.3*

Nebezpečí vstupuje do každé nové zkušenosti

Vidím, že s každou novou fází zkušenosti v církvi přichází současně i nebezpečí, protože někteří naslouchají věcem s tak nepřijatelným duchem. Přestože někteří učitelé mohou být mocní a účinní v otázkách biblického učení, ne všichni poznali praktický život a nemohou bezpečně a s jistotou radit zmateným. Nedokáží si vůbec představit, do jak složité situace se nutně musí dostat každá rodina, která učiní takovou změnu. A tak buďte všichni opatrní na to, co říkají. Jestliže v některých otázkách nerozumějí Božímu úmyslu, ať nikdy nevynášejí dohady a předpoklady. Pokud nevědí nic určitého, necht' to přiznají a necht' lidé plně spolehnou na Boha. Velmi se modlete, a to i s půstem, aby nikdo nesměřoval k temnotě, nýbrž ke světlu, protože světlem je Bůh. ... *CL 26.4*

Jednejte obezřetně

Ať se nic nečiní nepořádným způsobem. Nastanou velké ztráty na majetku jen kvůli horlivým a neukázněným řečem, které vyvolají nadšení, ale které nejsou od Boha. A tak ono vítězství, kterého se mělo nutně dosáhnout, bude obráceno v porážku jen pro nedostatek vyrovnané umírněnosti, správné úvahy a zdravých zásad a cílů. Necht' je tato věc vedena zdravě a vše ať se děje pod vedením moudrého, neviditelného Rádce, kterým je Bůh. Lidští činitelé bojují o vůdcovství a mohlo by se vykonat dílo, které nenese pečeť Boží. Prosím každou duši, aby nespolehala příliš důvěřivě na lidské rádce, ale s největší vážností patřila na Boha, jediného zdroje moudrosti. Poddejte všechny své cesty i svou vůli cestám Božím a vůli Boží... *CL 27.1*

Následky kvapného jednání

Jestliže budou někteří jednat ukvapeně, opustí bez rozmyslu Battle Creek a přivede je to k zmalomyslnění, pak nebudou zpochybňovat sami sebe pro nerozumné stěhování, ale ty ostatní, které obviní, že je k takovému jednání podněcovali, ba nutili. Veškerá jejich zmatenost a porážka jsou svaleny na ty, o kterých by se nemělo pochybovat. ... *CL 27.2*

Nyní, právě nyní je doba, kdy se nebezpečí posledních dnů hromadí kolem nás, a my potřebujeme moudré muže jako rádce. Nikoli muže, kteří cítí, že jsou povinni vytvářet a rozdmychávat nepořádek a přitom vlastně ani nedokáží dát moudrou radu. Potřebujeme takové, jejichž podněty budou ve směru vyvádění ze zmatku, k pokoji a poslušnosti Slova Božího. Kéž se každý

člověk nachází na svém pravém místě, kde může nějak působit pro Mistra podle svých schopností.

... CL 27.3

Jak se to má udělat? „*Vezměte jho mé na se*“, praví Ježíš Kristus, jehož vlastní vzácnou krví jste koupeni, jehož služebníky a vlastnictvím jste, „*a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete odpočinutí dušem svým. Jho mé zajisté jestiť rozkošné, a břímě mé lehké.*“ (Mt 11,29-30) Ať přijde k Ježíši kdokoli s potřeným srdcem a učenlivým duchem, nachází se ve stavu myslí, kdy je schopen být vyučován, poznat Ježíše i uposlechnout Jeho přikázání. ... CL 27.4

Předložte své plány před Bohem

Nyní nemůžeme mít slabou víru. Nemůžeme být bezpeční ve lhostejném, líném a těžkopádném postoji. Naše schopnosti mají být využity do všech detailů, naše myšlení bystré, tiché a hluboké. V této době není žádná lidská moudrost dostatečná pro plánování a navrhování. Předložte všechny plány s pústou před Bohem, s pokořením duše před Pánem Ježíšem a odevzdejte své cesty Pánu. Pevné zaslíbení je, že je bude řídit. On má nevyčerpatelné zdroje. Svatý Izraelský, který povolává zástupy nebeské ze jména a udržuje hvězdy nebeské na jejich místech, udržuje i jednotlivě každého z vás. ... CL 28.1

Ráda bych, aby si všichni uvědomili, jaké možnosti a příležitosti existují pro všechny, kteří činí Krista svou záštitou a důvěrou. Život skrytý s Kristem v Bohu je vždy v bezpečí; může říct: „*Všecko mohu v Kristu, kterýž mne posiluje.*“ (Fp 4,13) CL 28.2

Nechávám tu věc vám, protože mám mnoho starostí a trápení s ohledem na nebezpečí, která útočí na všechny v Battle Creeku, budou-li jednat nerozvázně a poskytovat tak příležitost nepříteli. Rozvážnost musí být, protože kráčíme-li pokorně s Bohem, kráčíme bezpečně. – Letter 45, 1893 CL 28.3

8. Ústředí našich institucí pryč z přelidněných oblastí

Vhodná místa pro naše instituce

Je nám stále dávána rada: Vyjděte z měst. Vaše sanatoria, školy, kanceláře a úřady zřizujte na místech vzdálených od center obyvatelstva. Mnozí nyní budou obhajovat své přebývání ve městech, ale vbrzku nastane doba, kdy všichni, kdo se budou chtít vyhnout pohledům i zvukům zla, se odstěhují na venkov. Bezbožnost a porušení vzroste do takového stupně, že se bude zdát, že i samotné ovzduší měst je otrávené. – Letter 26, 1907 *CL 28.4*

Vyhnut se pokušení a porušení

Někteří se divili, proč by se náš vydavatelský ústav měl stěhovat z Oaklandu do Mountain View. Bůh svůj lid povolává, aby opustil města. Mládež, která je spojena s našimi institucemi, nemá být vystavena pokušením a převrácenostem, jež se nacházejí ve městech. Mountain View se zdá být příhodným místem pro tiskárnu. – Manuscript 148, 1905 *CL 29.1*

Před námi jsou bouřlivé doby

Toto neštěstí (požár nakladatelství Review nad Herald) snad učiní rozhodný zvrat v běhu událostí. Doufám, že naši bratři budou dbát poučení, jimiž se Bůh snaží je poučit, a že upustí od znovu vystavení vydavatelství v Battle Creeku. Bůh si nepřeje, abychom se usazovali ve městech; před námi je velmi bouřlivá doba. – Letter 2, 1903 *CL 29.2*

Kde se mládež může nejúčinněji učit

Bůh nám posílá varování za varováním, že naše školy, vydavatelství a sanatoria mají být zřízena mimo města, na místech, kde mládeži je zajištěna co nejúčinnější výuka o tom, co je pravda. Ať se nikdo nepokouší používat Svědectví k tomu, aby ospravedlnil zřizování rozsáhlé agendy ve městech. Nezatemňujte světlo, které je vám k této věci dáno. *CL 29.3*

Povstanou lidé mluvící převrácené věci, aby mařili právě to jednání, ke kterému jsou vedeni služebníci svým Pánem. Je však čas, aby muži a ženy přešli od příčiny k důsledku. Je příliš pozdě, příliš pozdě na zřizování velkých projektů ve městech, příliš pozdě na to povolávat mladé muže a ženy z venkova do měst. Vystávají tam takové podmínky, že pro ty, kteří sdílejí naši víru, je velmi obtížné ve městech zůstat. Je tedy velkou chybou investovat peníze do projektů ve městech. – Manuscript 76, 1905 *CL 29.4*

Opracovávání měst zvenčí

Tak dalece, jak je to jen možné, by naše ústavy měly být zřízeny jinde než ve městech. Musíme pro tyto ústavy mít pracovníky. Pokud jsou však umístěny ve městech, znamená to, že rodiny našich pracovníků se musí usadit blízko nich. Boží vůlí však není, aby se tito lidé usadili ve městech, ve kterých je nepřetržitý ruch a zmatek. Děti toho mají být ušetřeny, protože celá struktura města je demoralizovaná spěchem a hlukem. Bůh si od svého lidu přeje, aby se přemístil na venkov, aby tam vzdělával zemi, pěstoval vlastní ovoce a zeleninu a jejich děti aby tam v přírodě přicházely do přímého kontaktu s Božím dílem. Odved'te své rodiny z měst – to je mé poselství. *CL 29.5*

O této pravdě se musí mluvit, ať už lidé poslechnou či nikoliv. Města jsou naplněna pokušením. Měli bychom plánovat svou práci tak, abychom do nejvyšší možné míry ochránili naše mladé před touto nákazou. *CL 30.1*

Města mají být opracována zvenčí. Posel Boží praví: „Města nemají být varována? Ano, mají; ale ne Božím lidem bydlícím v nich, nýbrž navštěvujícím je a varujícím před tím co přichází na svět.“ – Letter 182, 1902 *CL 30.2*

S dobrým přístupem do měst

Ať jsou určeni muži se zdravým úsudkem ne proto, aby zveřejňovali své záměry, ale aby hledali vhodné pozemky ve venkovských oblastech se snadným přístupem do měst, vhodné k vyškolení dělníků, a kde by se také daly zajistit možnosti pro léčení nemocných a ztrápených duší, které neznají pravdu. Hledejte taková místa pouze mimo velká města, tam, kde by se dala zabezpečit vhodná stavení, buď jako dar od vlastníků nebo zakoupením za rozumnou cenu z darů našeho lidu. Nestavějte v hlučných městech. – MM 308-309 (1909) *CL 30.3*

Poučení z Enocha a Lota

Jako lid zachovávající Boží přikázání musíme opustit města. Tak, jak to činil Enoch, musíme ve městech pracovat, ale ne v nich bydlet. – Ev 78-79 (1909) *CL 30.4*

Jestliže lid je prosáklý nepravostí, má být vždy slyšet varující a poučující hlas tak, jako byl slyšet hlas Lotův v Sodomě. Ačkoli Lot mohl ochránit svou rodinu před mnohými zly, kdyby nezbudival svůj domov v tomto převráceném a poskvřeném městě. Vše, co Lot a jeho rodina dokázala v Sodomě, mohli učinit i kdyby žili na místě vzdálenějším od města. Enoch chodil s Bohem, ale nebydlel uprostřed žádného města porušeného všemi druhy násilí a převrácenosti tak, jako Lot v Sodomě. – Ev 79 (1903) *CL 30.5*

Modlitebny ano, ale ne ústavy

Opakovaně nás Bůh poučuje, že máme upravovat města zvenčí. V těchto městech máme mít modlitebny jako památníky Boží. Avšak ústavy pro vydávání naší literatury, léčení nemocných a pro vzdělávání pracovníků mají být zřízeny mimo města. Důležité je to zejména proto, aby naše mládež byla zaštitěna před pokušením městského života. *CL 31.1*

Je zcela v souladu s tímto pokynem Božím, že ve Washingtonu a Nashville byly zakoupeny a znovu vysvěceny modlitebny, zatímco vydavatelství a sanatoria byla zřízena mimo tato přelidněná centra, jako mimo městská střediska. Je to plán, podle něhož se řídí přestěhování i jiných vydavatelství a sanatorií na venkov ve Velké Británii s ohledem na tamní vydavatelství a školu. Nyní je nám dána příležitost využít možností, jež před nás klade Bůh, abychom pomohli našim bratrům v těchto i jiných důležitých střediscích ustavit dílo na pevném základě, jež by šlo vpřed se vší důkladností. – Special Testimonies, Series B, No. 8, pp. 7-8 (1907) *CL 31.2*

Máme být opatrní jako hadi a prostí jako holubice v našem úsilí o zajištění venkovských majetků za nízkou částku, a z těchto venkovských středisek máme upravovat města. – Special Testimonies, Series B, No 14, p. 7 (1902) *CL 31.3*

Poselství od Pána

„Ven z měst, ven z měst!“ – to je poselství, které mi Bůh vytrvale sesílá. Přijdou zemětřesení, přijdou záplavy a my se nemáme zařizovat v bezbožných městech, kde se všemožně slouží nepříteli, a kde Bůh je tak často zapomenut. Pán si přeje, abychom měli čisté duchovní zření. Musíme rychle rozpoznat nebezpečí, kterému by se vystavili ti, kdo chtějí zřizovat ústavy v těchto převrácených městech. Musíme vypracovat moudré plány, jak varovat tato města ale současně žít tam, kde budeme moci naše děti ohradit před nákazou demoralizujících vlivů, které v těchto místech převažují. – LS 409-410 (1906) *CL 31.4*

9. Nouzový únik v přicházející krizi

Signál k útěku

Nyní není pro Boží lid čas pro světské záliby nebo ukládání svého bohatství ve světě. Není daleko doba, kdy, jako první učedníci, budeme přinuceni hledat útočiště v opuštěných a osamocených místech. Tak, jako bylo obležení Jeruzaléma římskými armádami židovským křesťanům signálem k útěku, tak bude přijetí moci ze strany našeho národa v prosazování výnosu o papežské sobotě varováním pro nás. Pak bude čas k opuštění velkých měst, k přípravě na opuštění těch menších do odlehlých domovů na vzdálených místech mezi horami. Nyní bychom se měli namísto úsilí o bydlení v nákladných příbytcích připravovat na lepší zemi, totiž tu nebeskou. Namísto utrácení našich prostředků na uspokojování sebe bychom se měli učit dobře hospodařit a šetřit. – 5T 464-465 (1885) *CL 32.1*
